

D 77 / 2009 ? 2A

Dosar nr.

- anulare act administrativ -

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR.

Ședința publică din data de
Președinte
Grefier

Pe rol, judecarea acțiunii având ca obiect „anulare act administrativ” formulată de reclamanta SC SRL - cu sediul în str. - județul Suceava în contradictoriu cu pârâtii DIRECȚIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a Județului Suceava.

Concluziile dezbaterilor au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 25 iunie 2010 redactată separat și care face parte integrantă din prezenta și când pronunțarea a fost amânată pentru data de 02 iulie 2010 și respectiv pentru data de astăzi 09 iulie 2010, pentru a da posibilitatea părților de a formula și de a depune concluzii scrise.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii de față, constată:

- Prin cererea adresată acestei instanțe la data de înregistrată sub nr. reclamanta SC a solicitat în contradictoriu cu D G F P Suceava și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului Suceava pentru a se dispune:
- anularea în parte a raportului de inspecție fiscală generală nr. și anume cap.III pct.1 din acest raport;
 - anularea în parte a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. , raportat la suma de lei stabilită cu titlu de impozit pe profit, precum și raportat la suma de lei reprezentând majorări de întârziere;
 - anularea în parte a deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. pentru accesoriiile (majorările de întârziere) în valoare de lei;
 - anularea notei privind compensarea obligațiilor fiscale nr.
 - obligarea pârâtelor la restituirea către reclamantă a sumei totale de lei reprezentând totalul sumelor amintite la pct.1 și 2;
 - cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii a arătat reclamanta:

În perioada februarie – aprilie 2009 reprezentanții pârâtei au efectuat un amplu control la sediul societății, în urma căruia s-au emis actele contestate prin prezenta acțiune. La întocmirea acestora nu s-a ținut cont de toate înscrisurile prezentate de reclamantă și astfel au interpretat total eronat textele de lege a căror aplicare încercau să o facă.

Astfel, societatea reclamantă a încheiat cu SC SA contractul de cesiune de creanță nr. prin care societatea a cumpărat o creanță cu valoare nominală de lei, la prețul de lei.

Debitorul cedat era AN - Direcția Apelor Siret, care până la urmă nu a respectat contractul de cesiune de creanță, deși acesta i-a fost notificat. Direcția a

efectuat plata creanței în contul cedentului, nu în contul reclamantei, situație față de care urma ca SC SA să procedeze la virarea sumei corespunzătoare către ei, acest lucru nu s-a întâmplat până la data de 08.07.2008, condiție în care se convine între ei încheierea unei noi cesiuni, ce a făcut obiectul contractului nr.

Contractul vine în întâmpinarea dificultăților financiare pe care le întâmpina SC SA și constituie un act de clemență (neinterzis de lege) din partea reclamantei față de această societate în scopul de a nu duce această firmă la faliment.

În ziua încheierii noului contract s-a încheiat între părți și un protocol prin care părțile convin ca nici una dintre ele să nu mai pretindă vreo sumă de bani de la cealaltă în virtutea primului contract de cesiune încheiat.

Nici o clipă nu a existat din partea reclamantei intenția calculării de penalități contractuale, pentru a proteja SC SA.

Arată reclamanta că este de părere că impunerea de penalități împotriva SC SA era un drept al lor și nu o obligație, astfel că aveau dreptul să renunțe oricând la aceste sume, expres sau tacit și nici un text de lege nu le impune să calculeze aceste penalități și să le pretindă partenerului lor, dacă ei nu doresc acest lucru.

Cu atât mai mult consideră că în nici un caz nu ar putea autoritatea fiscală să le impună calcularea acestor penalități, indiferent de faptul renunțării sau nu la ele de către ei.

În lipsa încheierii noilor contracte și a protocoalelor, societatea reclamantă putea pretinde penalități în termenul general de prescripție de 3 ani. Însă faptul că nu au pretins aceste penalități la un moment dat nu dă dreptul autorității fiscale să le calculeze ea însăși și să le impună un anume mod de lucru cu partenerii lor de afaceri, în condițiile în care perceperea sau nu a penalităților ține strict de politica firmei lor și de modul în care aleg ei să colaboreze cu partenerii.

Pentru toate aceste motive, se apreciază că în mod greșit s-au stabilit ca bază suplimentară de impunere penalități contractuale în valoare de lei, raportat la care s-a calculat un impozit suplimentar pe profit de lei.

În drept și-a întemeiat reclamanta acțiunea pe dispozițiile art. 218 alin.2 codul de procedură fiscală, coroborate cu cele ale art.8 din legea contenciosului administrativ.

În dovedire a depus înscrisuri, reclamanta.

Pârâta D G F P Suceava a formulat și a depus la dosar întâmpinare prin care a arătat că organele fiscale au stabilit că pentru veniturile neînregistrate, în suma de lei, societatea reclamantă datorează un impozit pe profit de lei și majorări de întârziere aferente de lei.

Potrivit art.19 alin.1 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal: „ Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

La stabilirea profitului impozabil se au în vedere veniturile din orice sursă, inclusiv cele din imobilizările de creanțe și că în categoria veniturilor se includ sumele sau valorile încasate sau de încasat.

Organele de control au reținut că în data de 05.06.2008 s-a încheiat contractul de cesiune de creanță nr. SA Siret, în calitate de cedent, și SC SRL Rădăuți, în calitate de cesionar prin care cedentul se obligă să vândă societății SC SRL o parte din creanța pe care SC SA o avea la AN apelor Siret – Bacau. respectiv a sumei de lei din factura nr. din în sumă totală de lei.

În schimbul creanței cesionate, SC SRL a plătit cesionarului suma de lei în luna iunie 2008, ce a fost înregistrată în debitul contului 2678 „Creanțe imobilizate”.

Prin protocolul nr. , părțile declară că nici una dintre ele nu are nici o pretenție față de cealaltă sau față de debitorul cedat cu privire la vechiul contract de cesiune de creanță nr.

În data de s-a încheiat un nou contract de cesiune de creanță nr. între SC SA Siret în calitate de cedent, și SC SRL Rădăuți în calitate de cesionar prin care cedentul vinde societății la prețul de lei o parte din creanța pe care SC SA o avea la AN Siret – Bacău în baza contractului nr. 1 din 07.03.2008. Potrivit contractului încheiat creanța care se cedează este de lei și reprezintă parte din factura nr. sumă totală de lei.

În urma verificărilor efectuate, organele de control au constatat că în perioada 05.08.2008 – 25.09.2008 respectiv de la data scadenței garantate prevăzută în contract și până la data de 25.09.2008 când s-a încheiat al treilea contract, nr. din SRL nu a înregistrat penalitățile în sumă de lei ce i se cuveneau în baza contractului nr.

Se mai arată că , contestatoarea susține că debitorul cedat, respectiv , care a notificat, a plătit creanța în contul societății situație față de care după ce societatea a primit o mică parte din creanță și anume suma de lei, s-a cesionat o nouă creanță în cuantumul rămas de lei prin contractul nr.

Se reține că în contractul de cesiune s-a prevăzut că în situația în care debitorul cedat achită creanța cedentului, aceasta are obligația să o achite în termen de 24 de ore cesionarului, în caz contrar va datora penalități de 2% din valoarea creanței cedate.

Se reține că cesiunea de creanță este un contract consensual, deci este valabil din momentul realizării acordului de voință.

Între părți, ca efect al cesiunii de creanță, din momentul realizării acordului de voințe creanța se transferă către cesionar. Creanța trece în patrimoniul cesionarului cu toate drepturile pe care i le conferea cedentului. După îndeplinirea formalităților, debitorul devine debitorul cesionarului și nu mai poate plăti în mod valabil cedentului.

Se reține că cesionarul devine creditor în locul cedentului, preluându-i toate drepturile.

Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului Suceava s-a stabilit că SC SRL datorează majorări de întârziere în sumă de lei, aferente impozitului pe profit de lei, stabilit prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. calculate pentru perioada 22.04.2009-27.04.2009, din care societatea contestă majorările în sumă de lei, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar și care a fost contestat în sumă de lei.

D G F P Suceava în urma soluționării contestației formulată de SC împotriva deciziei de impunere nr. din 30.04.2009, prin decizia nr. din a dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației pentru impozitul pe profit în sumă de 70.502 lei care a generat aceste accesorii de lei.

Cu adresa nr. înregistrată la sediul pârâtei sub nr. ARR Iași a transmis spre urmărire și încasare procesul verbal de contravenție nr. pentru suma de lei.

Societatea reclamantă a achitat cu OP nr. suma de lei rămânând o diferență de plată de lei.

În data de 15.05.2009 în baza deciziei de rambursare a TVA nr. prin care se aprobă rambursarea TVA în sumă de lei aferentă lunii martie 2009 s-a întocmit nota de compensare nr. prin care se compensează TVA de rambursat cu obligațiile datorate de societate bugetului de stat constând în următoarele:

- amenzi în cuantum de lei;
- impozit pe profit în sumă de lei;
- majorări întârziere impozit pe profit în sumă de lei;
- majorări de întârziere impozit pe profit în sumă de lei.

În contextul celor prezentate, se solicită de pârâți respingerea acțiunii ca nefondată și menținerea actelor administrative contestate ca legale și netemeinice.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține că:

S.C. „ ” S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de inspecția fiscală înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr. din , emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din privind suma de lei, reprezentând: lei impozit pe profit și lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

S.C. „ ” S.R.L., prin contestația formulată, precizează că societatea a încheiat cu S.C. „ ” S.A. contractul de cesiune de creanță nr. din , prin care a cumpărat o creanță cu valoare nominală de lei, la prețul de lei.

De asemenea, menționează că debitorul cedat era A.N. — — Direcția , care nu au respectat contractul de cesiune de creanță, deși a fost notificat.

Contestatoarea precizează că direcția a efectuat plata creanței în contul cedentului, nu în contul acesteia, situație față de care urma ca S.C. „ ” S.A. să procedeze, așa cum era stipulat în contract, la virarea sumei corespunzătoare. Acest lucru nu s-a întâmplat până la data de 08.07.2008, condiție în care s-a convenit încheierea unei noi cesiuni, ce a făcut obiectul contractului nr.

Societatea susține că, așa cum rezultă și din preambulul contractului, acesta vine în întâmpinarea dificultăților financiare pe care le întâmpină S.C. „ ” S.A. și constituie un act de clemență (neinterzis de lege) în scopul de a nu duce acea societate la faliment, așa cum era amenințată la acel moment, așa se explică că nu se solicită vechea creanță, ci se cesionează alta.

Contestatoarea precizează că în ziua încheierii noului contract s-a încheiat între părți și un protocol prin care părțile convin că nici una din ele să nu mai pretindă vreo sumă de bani de la cealaltă, în virtutea primului contract de cesiune încheiat.

De asemenea, precizează că societatea nu era prejudiciată prin încheierea noului contract pentru că urma să încaseze noua creanță tot în cuantum de lei.

La fel s-a întâmplat mai departe, în sensul că același debitor cedat și notificat, Direcția Apelor Siret, a plătit și cea de-a doua creanță tot în contul societății S.C. situație față de care, după ce societatea a primit o mică parte din creanță și anume suma de lei s-a cesionat o nouă creanță în cuantumul rămas, de lei, prin contractul nr.

În scopul protejării partenerului (S.C. „ ” S.A.), s-a renunțat la dreptul societății de a calcula penalități și la orice beneficiu ce rezultă din contractul nr. , printr-un protocol încheiat în aceeași zi cu cel de-al treilea contract.

De asemenea, precizează că societatea are dreptul să renunțe oricând la aceste sume și nici un text de lege nu impune să se calculeze aceste penalități și să le pretindă partenerului, dacă societatea nu dorește acest lucru.

Societatea consideră că dacă nu a pretins penalități la un moment dat, nu dă dreptul autorităților fiscale să calculeze ea însăși și să impună societății un anumit mod de lucru cu partenerii de afaceri.

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală înregistrată la Activitatea de Control Fiscal nr. _____ din _____, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. _____ din _____, organele de control au stabilit că în data de 05.06.2008 s-a încheiat Contractul de cesiune de creanță nr. _____ între S.C. „_____” S.A. în calitate de cedent și S.C. „_____” S.R.L. în calitate de cesionar, prin care cedentul se obligă să vândă societății S.C. „_____” S.R.L. o parte din creanța pe care S.C. „_____” S.A. o avea către A.N. _____ - Direcția Apelor Siret - _____ (numită debitor cedat), respectiv a sumei de _____ lei din factura nr. _____ din 23.05.2008, în sumă totală de _____ lei.

În schimbul creanței cesionate, S.C. „_____” S.R.L. a plătit cesionarului suma de _____ lei în luna iunie 2008, ce a fost înregistrată în debitul contului 2578 „Creanțe imobilizate”. Diferența de _____ lei (_____ lei partea de creanță cesionată - _____ lei suma achitată de S.C. „_____” S.R.L. societății S.C. „_____” S.R.L.), reprezintă venitul (câștigul) societății S.C. „_____” S.R.L.

De asemenea, în contract se stipulează că dacă la data de 07.07.2008 A.N. _____ - Direcția Apelor _____ nu achită creanța către cesionar, cedentul cesionează cu această dată către același cesionar și suma de _____ lei (_____ lei suma achitată de S.C. „_____” S.R.L. și _____ lei, venitul obținut de aceeași societate), din aceeași factură, în aceleași condiții.

Organele de control au stabilit că societatea datorează pentru veniturile de _____ lei un impozit pe profit suplimentar de _____ lei.

De asemenea, organele de control au constatat că în data de 08.07.2008 între cele două părți s-a încheiat contractul de cesiune de creanță nr. _____ în care, la pct. 1.2, se stipulează că partea de creanță care se cedează societății S.C. „_____” S.R.L. este în sumă de _____ lei, din factura nr. _____ /27.06.2008 în sumă totală de _____ lei. La pct. 3.2 din contract se prevede că cedentul (S.C. „_____” S.A.) garantează scadența creanței la data de 05.08.2008, iar la pct. 4.6 din același contract se stipulează că cedentul se obligă să despăgubească societatea S.C. „_____” S.R.L. cu despăgubiri de 2% pe zi.

Organele de control consideră că penalitățile de 2% pe zi întârziere reprezintă venit pentru societatea S.C. „_____” S.R.L., care sunt în sumă de _____ lei.

Penalitățile pentru neplata la termen au fost calculate până la data de 25.09.2008, deoarece la această dată a fost încheiat al treilea contract de cesiune de creanță între cele două societăți, scadența acestuia din urmă fiind în trim. al IV-lea 2008.

Organele fiscale consideră că au fost încălcate prevederile O.M.F.P. nr. 1752/2005, pct. 209 al. (1) și Legii nr. 571/2003, art. 19 al. (1).

În urma verificării efectuate s-a stabilit că societatea are ca obligație de plată către bugetul de stat un impozit pe profit suplimentar de _____ lei.

Pentru neplata în termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar, în sumă de _____ lei, exigibil la data de 27.10.2008, s-au calculat majorări de întârziere de _____ lei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile contestatoarei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la impozitul pe profit în sumă de _____ lei și majorările de întârziere aferente de _____ lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare avea obligația înregistrării veniturilor din penalitățile privind cesiunea de creanțe, în condițiile în care a achitat prețul contractului de cesiune, dar nu a încasat creanța cesionată.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au constatat că societatea verificată nu a înregistrat pentru perioada 05.08.2008 – 25.09.2008 veniturile în sumă de lei, reprezentând penalități de întârziere cuvenite în baza contractului de cesiune de creanță nr. 08.07.2008.

Organele fiscale au stabilit că pentru veniturile neînregistrate, în sumă de lei, societatea datorează un impozit pe profit de lei și majorări de întârziere aferente de lei, astfel că sunt aplicabile dispozițiile art. 19 din Legea nr. 571/2003.

La stabilirea profitului impozabil se au în vedere veniturile din orice sursă, inclusiv cele din imobilizările de creanțe și că în categoria veniturilor se includ sumele sau valorile încasate sau de încasat.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că în data de 05.06.2008 s-a încheiat contractul de cesiune de creanță nr. între S.C. , S.A. , în calitate de cedent și S.C. , S.R.L. în calitate de cesionar, prin care cedentul se obligă să vândă societății S.C. , S.R.L. o parte din creanța pe care S.C. , S.A. o avea la A.N. Direcția Apelor – (numită debitor cedat). respectiv a sumei de lei din factura nr. 23.05.2008, în sumă totală de lei.

În schimbul creanței cesionate, S.C. , S.R.L. a plătit cesionarului suma de lei în luna iunie 2008, ce a fost înregistrată în debitul contului 2678 „Creanțe imobilizate”.

Prin Protocolul nr. din 08.07.2008, părțile declară că nici una dintre ele nu mai are nici o pretenție față de cealaltă sau față de debitorul cedat cu privire la vechiul contract de cesiune de creanță nr. 05.06.2008.

În data de 08.07.2008 s-a încheiat un nou contract de cesiune de creanță, nr. , între S.C. , S.A. în calitate de cedent și S.C. S.R.L. în calitate de cesionar, prin care cedentul vinde societății S.R.L. , la prețul de lei, o parte din creanța pe care S.C. , S.A. o avea la A.N. Direcția Apelor – (numită debitor cedat) în baza Contractului nr. din 07.03.2008.

Potrivit contractului încheiat, creanța care se cedează este de lei și reprezintă parte din factura nr. din 27.06.2008, în sumă totală de lei.

În urma verificărilor efectuate, organele de control au constatat că în perioada 05.08.2008 – 25.09.2008, respectiv de la data scadenței garantate prevăzută în contract și până la data de 25.09.2008 când s-a încheiat contractul nr. S.C. , S.R.L. nu a înregistrat penalitățile în sumă de lei ce i se cuveneau în baza contractului nr. din 08.07.2008.

Organele de control au stabilit că pentru veniturile cuvenite, care nu au fost înregistrate de societate, persoana impozabilă datorează un impozit pe profit suplimentar de lei.

Contestatoarea susține că debitorul cedat, respectiv A.N. care a fost notificat, a plătit creanța în contul S.C. , S.A., situație față de care, după ce societatea a primit o mică parte din creanță, respectiv lei, s-a cesionat o nouă creanță în cuantumul rămas de lei prin contractul nr. din 25.09.2008.

În contractul de cesiune s-a prevăzut ca, în situația în care debitorul cedat achită creanța cedentului, acesta are obligația să o achite în termen de 24 de ore cesionarului, în caz contrar va datora penalități de 2% din valoarea creanței cedate.

Petentul susține că în scopul protejării partenerului, S.C. , S.A., a renunțat la dreptul societății de a calcula penalități și la orice beneficiu ce rezultă din contractul nr. din 08.07.2008, printr-un protocol încheiat în aceeași zi cu cel de-al treilea contract, precizând

că are dreptul să renunțe oricând la aceste sume și nici un text de lege nu impune să se calculeze aceste penalități și să le pretindă partenerului, dacă societatea nu dorește acest lucru.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organele de control precizează că S.C. „S.R.L.” depune Protocolul nr. din 08.07.2008 și Protocolul nr.

din 26.09.2008, care nu au fost puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală în timpul controlului, deși prin declarația pe proprie răspundere dată la finalul controlului de către reprezentanta societății se declară că s-au pus la dispoziția organelor de inspecție toate documentele și informațiile solicitate pentru desfășurarea inspecției fiscale.

Se reține că cesiunea de creanță este un contract consensual, valabil din momentul realizării acordului de voință, iar pentru validitatea cesiunii de creanță nu este necesar consimțământul debitorului, dar pentru ca cesiunea să fie opozabilă terților trebuie îndeplinite anumite formalități, respectiv să fie notificat debitorul cedent.

Prin notificarea făcută de cedent sau cesionar debitorului cedat, lui i se face cunoscut faptul schimbării creditorului.

Între părți, ca efect al cesiunii de creanță, din momentul realizării acordului de voință, creanța se transferă către cesionar. Creanța trece în patrimoniul cesionarului cu toate drepturile pe care i le conferă cedentului.

După îndeplinirea formalităților, debitorul devine debitorul cesionarului și nu mai poate plăti în mod valabil cedentului.

Se reține că cesionarul devine creditor în locul cedentului, preluându-i toate drepturile.

Se reține că prin Protocolul nr. din 26.09.2008 se menționează că prin încheierea contractului nr. din 25.09.2008 părțile stabilesc că nici una din ele nu poate pretinde celeilalte sau vreunui terț vreo sumă de bani în virtutea contractului nr. din 08.07.2008.

Din contractul nr. din 25.09.2008 nu rezultă că S.C. „S.R.L.” a renunțat la penalitățile de 2% pe zi de întârziere din valoarea creanței cedate, prevăzute în contractul nr. din 08.07.2008.

Totodată, prin acest contract se menționează că „cedentul aduce la cunoștința cesionarului că, nerespectând cesiunea dintre părți care i-a fost notificată legal, A.N. APELE ROMÂNE – Direcția Apelor – , debitor cedat în contractul de cesiune nr. 2008, a efectuat plata de lei în contul S.C. „S.A.”, deși plata trebuia efectuată, potrivit cesiunii de creanță, în contul cesionarei S.C. „S.R.L.”.

Mai mult, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că în schimbul creanței cesionate în baza contractului nr. din 08.07.2008, S.C. „S.R.L.” a plătit cesionarului suma de lei în condițiile în care, potrivit balanței de verificare încheiată la data de 30.09.2008, societatea înregistrează în soldul contului nr. 1621 „Credite bancare pe termen lung și mijlociu nerambursate” în sumă de lei. Potrivit aceleiași balanțe, societatea înregistrează în contul 5124 „Conturi la bănci în valută” un sold creditor inițial de lei și un sold creditor la sfârșitul perioadei de lei, ceea ce reprezintă credite primite.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei prețul cesiunii, achitat de societatea contestatoare, a rămas la dispoziția cedentului în perioada derulării contractului nr. din 08.07.2008, iar creanțele cedate nu au fost încasate de aceasta.

Protocolul nr. a fost încheiat la data de 26.09.2008, dată de la care s-a încheiat un nou contract de cesiune de creanță, iar suma plătită de S.C. „S.R.L.” în baza contractului nr. din 08.07.2008 se consideră ca fiind achitată în contul prețului noului contract de cesiune, încheiat la data de 25.09.2008.

Prin contractul nr. din 25.09.2008, părțile au convenit să cesioneze o nouă creanță, cea prevăzută în factura nr. din 28.08.2008 nefiind menționat faptul că se modifică clauzele contractului de cesiune de creanță nr. din 08.07.2008 în ceea ce privește penalitățile pentru prejudiciile suferite până la data încheierii noului contract.

20 51

Având în vedere că S.C. „ ” S.R.L. a achitat prețul prevăzut în contractul nr. din 08.07.2008 și întrucât prevederile acestui contract nu au fost respectate, în sensul că societatea verificată nu a încasat creanța ce face obiectul cesionării, rezultă că aceasta avea obligația înregistrării penalităților pentru prejudiciile suferite, cu atât mai mult cu cât contestatoarea avea credite bancare.

Față de cele prezentate, urmează a se respinge contestația pentru suma de lei, reprezentând impozit pe profit și pentru majorările de întârziere aferente de lei potrivit principiului de drept „accessorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalul).

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut impozitul pe profit în sumă de lei, care a generat accesoriile, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, societatea datorează și majorări de întârziere în sumă de lei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept „accessorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalul).

Prin urmare, accesoriile în sumă de lei, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de organele de control, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

În cauză, s-a dispus efectuarea unei expertize contabile având ca obiective:

- să se verifice în baza OMFP nr. 1752/2005 modul de înregistrare în contabilitate a contractelor de cesiune de creanță nr. 05.06.2008 și 08.07.2008, modificate prin protocoalele nr. 08.07.2008 și nr. 26.08.2008;
- să se verifice, ținând cont de prevederile punctului 176 din OMFP nr. 1752/2005 dacă drepturile conferite de contractele de cesiune de creanță nr. 05.06.2008 și 08.07.2008, modificate prin protocoalele nr. 08.07.2008 și nr. 26.08.2008 sunt sau nu asimilabile „Angajamentelor și altor elemente extrabilanțiere”, în sensul că ele reprezintă Active contingente ce nu sunt recunoscute în situațiile financiare, deoarece acestea nu sunt certe, iar recunoașterea lor ar putea determina un venit care să nu se realizeze niciodată (venituri din penalități);
- să se precizeze, în raport de răspunsul la obiectivul nr. 2, dacă un astfel de potențial venit este generator de impozit pe profit;
- să se stabilească dacă drepturile financiare conferite de contractele de cesiune de creanță nr. 05.06.2008 și 08.07.2008, modificate prin protocoalele nr. 08.07.2008 și nr. 26.08.2008 reprezintă „câștiguri din orice sursă”, așa cum sunt ele definite la pct. 209 al. (3) din OMFP nr. 1752/2005, ținând cont și de prevederile pct. 210 al. (3) din același act normativ;
- să se stabilească dacă, în cazul în care înțelegea să perceapă penalitățile de la S.C. „ ” S.A., compania era obligată să le și factureze către aceasta;
- să se precizeze, argumentat, dacă penalitățile respective puteau fi înregistrate în contabilitate doar în baza contractului, fără a fi emisă factură iar dacă da, care ar fi fost modalitatea concretă de înregistrare, precum și modalitatea concretă de percepere și realizare a lor;
- să se precizeze, argumentat, dacă, în lipsa impunerii prin dispoziție de măsuri a facturării penalităților contractuale, se pot pretinde sau nu de către intimat înregistrarea contabilă a acestor penalități (și în acest caz dacă era, totuși, necesară emiterea unei dispoziții de măsuri în acest sens din partea organului de control fiscal) și, respectiv, luarea în considerare a sumelor corespunzătoare la stabilirea impozitului pe profit;
- dacă răspunsul la obiectul nr. 7 este da, să se explice cum anume și în baza căror documente justificative ar urma să fie realizată înregistrarea contabilă;
- să se stabilească dacă, de principiu, în raport de legislația în vigoare în perioada pentru care s-a efectuat inspecția fiscală, perceperea penalităților contractuale reprezintă un drept al creditorului față de debitor sau o obligație a creditorului față de organul fiscal;

- să se precizeze dacă răspunsul la obiectul nr. 9 este sau nu influențat de natura contractului încheiat (dacă da, în ce fel), sau doar de faptul că părțile au prevăzut contractual perceperea de penalități de întârziere;
- să se stabilească dacă, față de protocoalele încheiate între părți după fiecare din contractele nr. din 05.06.2008 și din 08.07.2008 este posibilă și corectă perceperea penalităților de la debitoarea S.C. „ ” S.A.;
- să se stabilească dacă, chiar în lipsa acestor protocoale, contestatoarea ar fi fost obligată să perceapă penalități contractuale sau dacă aceasta constituie doar un drept al său;
- să se stabilească dacă, raportat la răspunsurile la obiectivele nr. 11 și 12, compania era sau nu obligată să înregistreze sumele corespunzătoare acestor penalități în contabilitate (dacă da, cum) și dacă era sau nu obligată să le ia în considerare la calculul impozitului pe profit;
- să se precizeze suma stabilită de organul de inspecție fiscală cu titlu de impozit pe profit, generat de penalitățile nepercepute și neînregistrate de contestatoare (și decizia de impunere pe care o prevede), precum și suma totală stabilită ca accesorii ale acestui debit (și actele prin care intimările o impun);
- să se stabilească dacă sumele indicate la obiectivul nr. 14 au fost reținute de intimate, iar dacă da, în ce mod.

Expertul contabil a apreciat în esență că drepturile financiare conferite de contractele de cesiune de creanță nr. '05.06.2008 și '08.07.2008, modificate prin protocoalele nr. '08.07.2008 și nr. '26.08.2008 sunt asimilabile activelor contingente, extrabilanțiere, nu pot fi recunoscute în bilanț și, pe cale de consecință, nu sunt generabile de impozit pe venit. De asemenea, a apreciat că drepturile financiare conferite de aceste contracte de cesiune de creanță nu reprezintă câștiguri din orice sursă, deoarece nu poate fi considerat un element similar. Totodată, având în vedere că nu există reglementări contabile sau fiscale care să oblige două părți contractante la facturarea de penalități și nici nu rezultă intenția S.C. „ ” S.R.L. de a percepe penalități cedentului ; S.C. „ ” S.R.L. nu era obligată la facturarea acestor penalități către S.C. „ ” S.A.

Organele de control au stabilit că societatea reclamantă nu a înregistrat pentru perioada 05.08.2008 – 25.09.2008 venituri în sumă de lei reprezentând penalități de întârziere cuvenite în baza contractului de cesiune de creanță nr. '08.07.2008, societatea datorând un impozit pe profit de lei și majorări de întârziere de lei.

Potrivit dispozițiilor Legii nr. 571/2003 și a normelor metodologice de aplicare a acestei legi, profitul impozabil se calculează ca diferența între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor.

Conform OMF nr. 1752/2005 și OMF nr. 1850/2004, la stabilirea profitului impozabil se au în vedere veniturile din orice sursă, inclusiv cele din mobilizările de creanțe și că în categoria veniturilor se includ sumele sau valorile încasate sau de încasat.

S.C. „ ” S.R.L. a încasat prețul prevăzut în contractul nr. '08.07.2008, însă reclamanta nu a respectat prevederile acestui contract, în sensul că societatea nu a încasat creanța ce face obiectul cesionării deși avea obligația înregistrării penalităților pentru prejudiciile suferite.

Față de aceste considerente, instanța apreciază că decizia atacată este corectă și urmează a respinge acțiunea ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

48 49

Respinge acțiunea formulată de având ca obiect „anulare act administrativ”
formulată de reclamanta SC SRL, - cu sediul în str. , n. mun.
, județul în contradictoriu cu pârâții **DIRECȚIA GENERALĂ A**
FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA și **Administrația Finanțelor Publice pentru**
Contribuabili Mijlocii a Județului Suceava.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică din 09 iulie 2010.

Președinte,

Grefier,

Red
Tehnored. ...
5 ex. - 16.07.2010